

ZPRÁVY A OHLASY

Měsíčník novoměstského sboru

*Září
2025*

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ

*Ročník
XXIV.*

Přijde soudit živé i mrtvé... - or

Poslední soud – ta představa byla tehdy, kdy náš letopočet byl ještě mladší, samozřejmá. Z dobrých důvodů – díky víře ve vzkříšení a z dalších dobrých důvodů poslední soud spojoval naději osobní i společnou. Ovšem vynést soud, zvážit lidský život je ale možné zcela a spravedlivě opravdu až na konci času, až důsledky našich činů dojdou svých konců.

Ta představa neřku-li naděje posledního soudu ale docela vybledly. Nejen proto, že když se řekne „soud“ – to se jeden otřepe. Ale přesto je to pořád docela silná myšlenka, jen si to představte – jednou vyjde všechno o mně najevo, to dobré (budiž), ale i to horší ba nejhorší. To, co skrýváme i před nejbližšími, co tutláme a ukrýváme i před sebou samými. Ta představa setmělého sálu, kde se pouští okamžiky našeho života (nebo nějak zrychleně celý náš život), to nejlepší, ale i to nejhorší, to není nejpříjemnější. Navíc, když by v tom sále měl být někdo další.

Ale o to právě jde. Nepřijde soudit podle křesťanské víry žádný Urválek, ale ten, který pro mě žil, pro mě trpěl, pro mě zemřel. Kristus Ježíš. Ten, který prošel Božím soudem – a tedy jeho kázání, zvěst i jeho život, jsou měřítkem toho, co na soudu obstojí...

Sborové léto v obrazech (a několika odstavcích)

Na samém začátku léta jsme přivítali spolek přátel Paměti národa, v sobotu 21. června se v kulturním domě promítal film Dezertér o Alexeji Ženatém, který po sametové revoluci opustil posádku sovětských okupantů a během pohnutých měsíců roku 1990 našel přechodné útočiště na novoměstské faře, u Ženatých. Po filmu byla s protagonisty řeč – hlavním hrdinou i Danielem Ženatým, zaplněný sál naslouchal se zatajeným dechem. V neděli pak byli hosté z Paměti národa účastní při bohoslužbách a po nich jsme strávili další asi hodinu příjemným posezením a povídáním pod kaštanem.

V neděli 29. června se pak v Brně, v Komenského kostele konalo slavnostní vyřazení absolventek a absolventů Semináře

církevní hudby Evangelické akademie. Během bohoslužby byli noví hudebníci pověřeni ke službě kantorek a kantorů ve sborech naší církve, mezi nimi také Tereza Oravcová, které tímto gratulujeme. Na místě ji jménem staršovstva poblahopřál Jakub Jirků a předal pozornost sboru.

Web naší církve akci komentoval: *Úspěšnými absolventkami a absolventy semináře jsou Zuzana Burešová, Lenka Gladavská, Hana Jelínková, Elena Kamasová, Alexander Koukol, Matyáš Moravetz, Tereza Oravcová, Jan Pikna, Michael Sojka, Josef Suchý, Jiří Zeman, Marta Zikmundová, Marta Židková a Ondřej Židek. Během tří let se připravovali v praktických předmětech jako řízení sboru, hra z partitur, hra na varhany, liturgická varhanní hra, hlasová výchova a sólový zpěv, liturgická praxe nebo sborový zpěv. Pověření pro kantorskou službu jim slavnostně předali synodní senior Pavel Pokorný a synodní kurátor Jiří Schneider. Jednotlivé farní či jiné sbory je nyní mohou povolát jako své kantory či kantorky.*

„Jsme rádi, že SCHEA existuje již 15 let. Je úžasné, že se v tak malé církvi, jako je ta Českobratrská evangelická, najdou lidé toužící po zvelebení chrámové hudby a přihlásí ke studiu tohoto nádherného oboru,“ uvedl ve své řeči celocírkevní kantor a vedoucí semináře Ladislav Moravetz a popřál absolventkám a absolventům vše dobré na další cestu: „Moc vám přeji, aby se vám praxi dařilo, abyste dokázali prosadit to, co je přínosné, co obohacuje. Přeji vám, ať máte kolem sebe dobré lidi, kteří vaši snahu ocení. Buďte odolní vůči destruktivním silám, které bývají někdy hlasité, nebo jindy tiše našeptávají nitru. Nepropadejte různým sebeklamům. Hudba svědčí o Boží dobrotě v tomto světě – kdy jindy, když ne při bohoslužbách, si mají lidé toto uvědomit? Je to velká čest, že se můžete podílet v takové míře na bohoslužebném dění. Ale hlavním smyslem církevní hudby je nejen služba Pánu Bohu, ale také a lidem. Buďte vnímaví, abyste věděli, kde je vaše pozice,“ uzavřel L. Moravetz.

V červenci pak 43 členů a přátel našeho sboru strávilo týden v rakouských Alpách. Přes ne úplně ideální počasí jsme společně

prožili moc
pěkných
šest dnů,
přes den
jsme na
vlastní
nohy a
smysly
poznávali
krásky
okolí, ráno
a večer se
setkávali

k pobožnostem a zpívání, večery trávili nejen rozhovory a hrami, ale také několika večerními programy, které připravili účastníci pobytu (o Tyrolsku, neurologii a umělé inteligenci) a také si pouštěli film. Povedlo se

to. Zdálo se z reakcí, že bychom zase za rok jeli a objednali větší chalupu, takže volná místa jsou, jste zváni (informace se brzy objeví v kostele).

Koncem července se pak konal už počtvrté přífarský tábor,

kterého se letos zúčastnilo 21 dětí, vydali jsme se společně na divoký západ a seznamovali se se životem „indiánů“. Ani závěr července nebyl z nejteplejších, ale přesto se vše povedlo,

nikomu se nic zlého nestalo a prožili jsme mnoho dobrého. Na výlet

jsme byli spolu v Kuklíku u koní/mustangů, tábor vyvrcholil čtvrtčním nikoli letním kinem, ale promítáním Pokladu na stříbrném jezeře a přespaním části dětí v týpí a presbyterně. A pátečním kláním s bandity a pokladem.

A v neděli 17. srpna se uskutečnilo setkání konfirmandů a mládeže. Lehké rozechvění, kolik z nich (osloveno bylo přes 200

konfirmandů a mládeže z těch let) pozvání přijme, bylo nakonec vystřídáno úlevou, protože vyšlo nejen počasí, ale také mnozí pozvání opravdu přijali a přijeli a přišli. V kostele nás při bohoslužbách bylo

přes 200, konfirmandů odhadem okolo 50 a mnozí rodinní příslušníci.

V rámci ohlášek pozvání dopředu tři kazatelé, kteří z těch let vzešli – Vlasta Groll (rozená Musilová), Jiří Palán a Ondřej Zikmund. Po bohoslužbách, které vedl Daniel Ženatý a Hana

Pfannová jsme setrvali v parku při rozhovoru, při občerstvení a také prohlídkou fotografií z té doby – někteří až do odpoledních hodin.

Při bohoslužbách zazněl tento pozdrav H.Pfannové:

Milé sestry, milí bratři, včera po příjezdu do Nového Města jsem si uvědomila, že je to právě 20 let, co jsme se s rodinou stěhovali z Rovečného, kde jsme žili od roku 1992, a končila jsem tady v Novém Městě svou práci druhé farářky (1998-2005). Dalších devět let jsme strávili v Mělníku, kde jsem byla farářkou. Tam jsem také svoje působení farářky ukončila.

Už jedenáctý rok žiju v Praze, pracovala jsem téměř tři roky v Diakonii ve Středisku humanitární a rozvojové spolupráce a psala

jsem o projektech střediska v zahraničí. Teď jsem už devátý rok šťastně ve firmě Siemens, kde pracuji jako redaktorka technické dokumentace. Zdá se mi, že vlastně celý pracovní život dělám to samé – že se snažím něco, čemu nikdo moc nerozumíme, odívat do slov, která by příjemcům byla alespoň trochu srozumitelná. Jen ten předmět se v čase mění...

Moc ráda vzpomínám na třináct let prožitých tady na Vysočině, z toho na sedm let působení v novoměstském sboru. Co mi zvlášť utkvělo v paměti a v srdci?

Biblické hodiny v Bystřici, kde jsme sedávaly s bystrickými ženami třeba i dvě a půl hodiny a hovořily o biblickém textu i o životě. Často jsme se v rozhovorech dostávaly do velké hloubky.

Biblické hodiny u bratra Houdka v jeho kuchyni v Divišově. Návštěvy v chalupách v okolních vesnicích, kdy se dalo po cestě odněkud někam zastavit, zaklepat, vejít rovnou do kuchyně a chvíli tam pobýt. V Mělníku jsem zjistila, že to nejde, návštěvy se domlouvaly dopředu s kalendářem v ruce.

Biblické hodiny s dětmi v Bystřici nebo na Dolní Rožínce. Utkvělo mi v mysli mnoho setkání. Děti mají stejně vážné otázky jako dospělí a čekají pravdivou odpověď.

Pobyty s konfirmandy na Lazech na Valašsku a s mládeží v Německu u Baltského moře. Objevovali jsme společně různé schopnosti a obdarování. Někdy jsme žasli nad tím, jak jedna silná osobnost dokáže ostatní strhnout k dobrému, aniž to o sobě tuší.

Leccos z toho jsem v dalších letech postrádala. Střední Čechy a Polabí byly pro mne úplně jiný svět. Chci vám ještě po těch dvaceti letech znovu poděkovat za vztahy a události, které život dál formují. Děkuji za

vaši věrnost víře a sboru, za vztahy, ve kterých byl respekt a vzájemná

úcta. Je to velká vzácnost. Jednotlivé vztahy, zážitky a zkušenosti jsou jako cihly nebo kameny, které tvoří v životě podloží, na kterém může člověk pevně stát, i když se život zrovna trochu chvěje nebo přímo otrásá. Tohle pevné zůstává.

Přeji Vám, ať to tak ve sboru pokračuje dál, ať máte podobné zkušenosti, ať vaše víra trvá. Jsem moc ráda, že s vámi dnes můžu být.

Pod korouhví pravdy k svobodě

Začátkem léta se mi dostala do ruky tato brožurka s kázáním tehdejšího faráře sboru a myslím, že je dobré ji přetisknout a číst – ještě k výročí konce druhé světové války. Ponecháno bez úprav a oprav (a také bez zdůraznění některých slov proložením), snad nebude zážitek k výročí 80ti let od konce druhé světové války umenšen. or

Pod korouhví pravdy k svobodě – Václav Kejř (kázání, které proslovil Václav Kejř, farář a konsenior českobratrské církve evangelické 3. června 1945 v chrámu Páně v Novém Městě na Moravě, nákladem Sdružení Českobratrské mládeže evangelické v Novém Městě na Moravě, 1945)

*Bože, zavrhl jsi byl nás, roztrhls nás a hněvals se,
navratiž se zase k nám.*

⁴ *Zatrásl jsi byl zemi a roztrhls ji, uzdraviž rozsedliny její, neboť se chvěje.*

⁵ *Ukazoval jsi lidu svému tvrdé věci, napájels nás vínem zkormoucení.*

⁶ *Ale nyní dal jsi těm, kteříž se tebe bojí, korouhev, aby ji vyzdvihli pro pravdu tvou.*

Žalm 60,3-6

Z Boží milosti dožili jsme se dne, v němž okovy naše spadly a srdce naše a ústa zpívají píseň osvobozeného národa. Ti, kteří sužovali národy a obraceli zemi v pustinu, města bořili a nejlepší duchové mordovali, padli. Svržen jest násilník, který ve jménu rasy a krve chtěl zotročit svět. Všecko slovanstvo pak povstává k velikosti chvíle, aby

na troskách starého světa, který padl mravní a duchovní bídou, kladlo základy k novému životu.

Slova našeho textu jsou vyňata z vítězného žalmu Davidova. V minulých létech těšili a sílili jsme se žalmy, které byly zrozeny v bolestech těžkých let. Mluvili k nám ve dnech naší nesvobody a utrpení hojivě a povzbudivě. Byly nám útěchou poselstvím, že Boží spravedlivý soud přijde jako oheň a bezbožný bude vyvrácen ze země živých. Snad nikdy dříve ve svém životě jsme neprožívali tak mocně k vnitřnímu pokoji, že Bůh jest útočiště, pomoc a síla, hrad přepevný a nedobytný jako v těchto

poslední šestí letech hrůzy a pláče, plenění a pustošení duchovních a hmotných statků. Čím větší byly naše těžkosti, tím bližší nám byla pomoc a láska Boží.

David, který zpíval žalmy, když srdce jeho bolestí krvácelo, rozezvučel struny svého srdce i v den vítězství nad nepřáteli, v den upevnění jeho trůnu. V takové veliké chvíli jeho mysl se především obrací k Bohu. On je Pán nad národy. On upevňuje stolicí soudu nad dějinami, láme okovy, otevírá žaláře a vysvobozuje vězně. „On potřískal hůl bezbožných a prut panujících.“ Izai 14,5 Davide, ve chvíli největší radosti, když zlomeno bylo jeho nepřítel, vzhlíží k Bohu.

To je významné i pro nás. V ničem jiném není slavnějšího ocenění svobody, než-li v tomto pozdvižení srdce k Bohu. Ve dnech, kdy člověk dokonal nejstrašnější dílo hanby, jaké v dějinách lidstva není rovné, obracíme mysl svou k Tomu, který nese nový život. Tohoto pohledu k Bohu a zakotvení v něm vši silou svých bytostí,

potřebujeme právě nyní při rození nového věku, neboť jsme stále v nebezpečí zapomenouti, že naše osvobození má své tajemství ve věčné vůli Boží.

V Bohu jest základ všeho světového dění a proto v Bohu mají základ i lepší společenské řády. V Bohu jest a zůstává i základní kámen osvobození a spásy. Nikdo z nás nepochopí všechny ty příčiny osobních, národních a světodějných událostí, pokud je nesvede k hlubinám Boží vůle. Vždyť osvobození národa, zrazeného a odsouzeného k zahynutí jest něco tak velikého, což není možno vysvětlit toliko materiálními silami. Bo bychom se dívali očima slepých. Mojžíš, vůdce lidu izraelského na cestě z domu služby a poroby k svobodě, není pouhým dítětem náhody. Bůh jej povolal k dílu osvobození. Kdo to byl Masaryk? Pouhé dítě náhody? Kdo to byl Beneš a členové jeho vlády až k poslednímu neznámému spojeneckému i našemu vojínu, krvácejícímu v cizích zemích? Pouhé loutky materiálních sil a nebo mužové bojující pro věčné cíle? Ano jest to věčná vůle Boží, která z kořene vyvrací zvůli samovládců. My nepochopíme svého osvobození v jeho šíři a hloubce, pokud ho nepřijmeme hluboce a nábožensky.

Nepřiznati a vyloučiti Boží základ k výstavbě nového života znamená stavět na písku. Tam, kde nejsou respektovány mravní řády, lidovláda se může stát lehce nebezpečnou jako samovláda. Odvrátit se od Boha, opustit Boží řády, to jsou staré dveře k nesvobodě! Opustit Boha znamená strhnutí korunu slávy z našeho lidství a na trůně svobody posadit smrt! Osvobození mohou zneužít své svobody pro sobecké cíle a za násilníkem a jeho porobením může povstat nový násilník lžisvobody a zvůle jednoho může být vystřídána zvůle všech. Proto na prahu nové doby voláme spolu s Davidem: Bože! Hospodine, Bože náš! A v tomto volání jest nejhlubší ocenění svobody!

II. Když pak v duchu našeho textu se postavíme před Boha, Pána života a Soudce dějin, musíme před ním vyznat naši nehodnost a náš hřích. Zavrhl nás a roztrhl nás Boží hněv, Boží hněv zatřásl celou zemí. Hospodin ukazoval lidu svému tvrdé věci a napájel nás vínem zkourmoucení. V tomto vyznání jest přiznání, že všechno to zlé, které přišlo na tento svět, přišlo jako ovoce odvrácení se člověka a národů od Boha. Oheň nenávisti, závisti a hněvu hubil zemi. Jeho plameny

šlehalý z lidského srdce. Ano, z našeho převráceného srdce. Byli jsme zavrženi proto, že jsme zneužili Božího milosrdenství a lásky. Chodili jsme za svými zájmy. Neptali jsme se na Boží zákon. Nechali jsme se strhnout odvěkou lží – nesvobodu bez zákona a zapomněli jsme, že svoboda právě naplňuje zákon. Proto jsme v den mračna a úzkosti byli rozptýleni! Klamali jsme se domněnkou, že můžeme spasiti sami sebe, že v práci a vědění jest naše spasení. A dnes vidíme, kam nás všechno to lidské zvrácené vědění zavedlo, když jsme se nestavěli pod měřítko Božích soudů. Kam nás zavedla všechna ta organisovaná práce milionů otroků vyrábějících kanony a tanky! Boží přikázání jest přikázání lásky, ale my jsme nakonec byli nuceni poslouchat démona násilí a na násilí měly být postaveny základy nového světa. To všechno se mohlo zrodit jen ve zvráceném srdci.

Násilím byly roztrženy naše hranice i srdce. Hranice, v nichž náš národ žil v dobách dobrých i zlých celou řadu století, byly roztrženy. Viděl a prožil jsem jako voják všechnen ten bolestný útěk stěhujících se rodin ze severu Čech do nitra země. Viděl jsem roztrženou zemi a její rozsedliny. Slyšel jsem pláč rodin zbavených domovů a polí. A nebylo to jen roztržení hranic, ale i srdce. Byla to strašná léta zamořena žalem a bolem. Byly to smutné dny vidět jak vítězili ti, kteří křižovali a hanobili pravdu a tupili spravedlnost. Tekla krev otců, matek, bratrů a sester proto, že se narodili z české krve. Nebyl ušetřen nikdo. Bylo to zemětřesení, které pohnulo samými základy života všech národů.

Hospodin nám ukázal tvrdé věci. Ukázal nám je v tom, co všechno může učinit národ, když jde svou bezbožnou cestou. Jaké to mučírny byly nadělány pro lidská těla i duše. Není snad v národě rodiny, která by nějak ve svých ratolestech, nelkala nad svým rozlomením. Nezapomínejme těch žalářů a popravišť. Ty nebyly nadarmo! Každá oběť, toť granát v neuvadlé koruně! Nezapomínejme na to, jak se chvěla naše srdce, když nás docházely zprávy o prvních mučednících našeho kraje!

Nezapomínejme obětí, která přinesla statečná armáda ruská, americká a anglická. Všecky ty oběti krve a statků nás zavazují k pravdivé a věrné spolupráci v poválečném světě. Naším heslem tu budiž: Věrnost za věrnost! Jejich oběti jsou velikým dědictvím,

kterým můžeme vstoupit do nové tvůrčí doby a budování nového státu.

Někteří zradili. To nás bolí nejvíce, že český člověk honil na popraviště českého člověka. To je také trhlina – kaz na české duši. Stačil jen lákavý groš, aby pokřivená duše, nahlodaná protireformací, prodala krev nevinnou. Ale i to je náš společný hřích. My všichni jsme kolem sebe vytvářeli takové ovzduší, ve kterém se rodili krkavci a orlové lidského sobectví. To byl kalich zkormoucení, z něhož jsme pili v těchto těžkých letech.

III. Ale náš pohled se musí v těchto velikých dnech brát ještě jiným směrem. Nesmíme se dívat a ustrnout v pohledu toliko zpět na to strašlivé, co bylo z lidské zvůle. Žalmista vidí trhliny země, její rozsedliny, slyší její otřesy a nadevším a ve všem tom vidí Boží hněv, ale na tom on nepřestává. Nad rozbitou zemí vidí Boha všeho života! K němu pak modlitebně volá: Navrátiž se zase k nám! Uzdrav nás! Nemyslíte, že právě my v této převratné a nesmírně vážné doby, potřebujeme prožít hluboce a plně tento Boží návrat k nám – návrat jeho milosti a lásky do všeho našeho života? V Bohu jest slavný počátek k novému životu. On provede svůj spravedlivý soud. On zastaví výbuchy násilí. On nese lék pro zmrzačený svět. On nese lék pro každou lidskou duši tím, že jí nese smíření, že jí dává pokoj.

Lidstvo krvácí z tolika ran. To nejsou jenom rány tělesné, ač jich bylo možno vidět mnoho ve zdejší nemocnici. To nejsou jenom seslabená a podlomená těla mučírny koncentračních táborů. Lidské duše jsou nemocné, otrávené jedem sobectví a násilí. My jsme po šest let žili vzduchem otráveným nevěrou a popíráním věčných statků Božích. Jeden každý z nás, my všichni jsme nemocni srdcem a potřebujeme tohoto Božího lékaře, Ježíše Krista a léků jeho evangelia. Proto je třeba, aby v našich modlitbách vděčnosti a chvály se ozývalo volání: Navrátiž se zase k nám Hospodine, a uzdrav nás! Uzdrav naše srdce a opanuj naši vůli svou svatou vůlí!

IV: Na konci pak našeho textu stojí veliká věta: Ale nyní dal jsi těm, kteří se tebe bojí korouhev, aby ji vyzdvihli pro pravdu tvou. Ejhle, žalmista nekončí pláčem nad trhlinami světa. Nezakrývá si jejich skutečnost. Naopak přiznává pravdivě jejich hrozivost. Ale

z veliké lásky se pokorně ptá: CO NYNÍ? Co teď? Hospodin zatřásl zemí. Ukazoval lidu svému trvdé věci. Ale nyní těm, kteří se ho bojí, těm tichým a pokorným v zemi, kteří nesklonili kolen svých před Bálem, těm dal korouhev, by ji vyzdvihli pro Boží pravdu!

Co nyní? To je otázka velikých chvil. Když srdce se chvěje, když došla moudrost chytrých tohoto světa, když doznělo hřmění děl, když dohořel požár, kterým hořel celý svět a země mluví svými trhlinami a rozsedlinami a uprostřed potoků krve lidstvo na sebe hledí v hrůze i slávě nového dne... co nyní? NYNÍ ČAS MILOSTI K TOMU, ABYCHOM VYZDVIHLI KOROUHEV BOŽÍ PRAVDY.

Svět leží ve zlém, protože žil jen světélkováním polopravd. Celá tato válka byla připravována na lži. Kde není pravdy s Bohem, jest smrt a zánik.

Naše města máme ještě ozdobena prapory a národních barvách. Nosíme trikolory na límci kabátů a na rukávech. Tyto barvy jsou projevem naší věrnosti a vděčnosti. Ale vedle těchto symbolů jakkoliv drahých, je nám třeba vyzdvihnout i korouhev pravdy. Pravda vítězí! To je heslo naší svobodné republiky. Toto heslo musí být naším národním programem! Ve světě, který šel slepě za praporem hněvu a nenávisti, aby zotročil a podmanil, my máme nyní vyzdvihnout prapor pravdy Páně k svobodě. „Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ Jan 8,32

Jde-li nám o nový život v novém svobodném státě, musí nám jít o to nejvyšší a tj. základy pravdy. Budujte cokoliv, stavíte-li to na nepravdivých lidech, nastává rozklad a pád. Po šest let jsme byli syceni chlebem lži. S opovržením jsme čítávali věci vyrobené v laboratořích lži. Ale již v tom jsme viděli důkazy, že taková prolhanost musí neodvratně vésti k pádu. Kde byl zdroj naší síly a našeho vytrvání? V tom, že podvedení, zrazení a zklamání, věřili jsme zase pravdě, právu a spravedlnosti. Žádným otřesem jsme se nedali porazit. V Boží pravdě zakotvení jsme čekali a den ten přišel, abychom vyzdvihli korouhev pravdy. Pakli nás tyto dny ohně a tvrdých zkoušek zbavily a očistily ode všeho toho, co život rozvrací, pakli nás tato léta války přivedla od marnosti k pravdě, byť třeba pálila jako oheň, pak budeme schopní klásti pravé základy k výstavbě nového života.

Bud'me, ó lide Český, Božím lidem, lidem pravdy. Stojí-li člověk a národ vždy s Bohem a na Boží pravdě, nemůže zahynout. Zpronevěří-li se pravdě, neuchrání ho ani zbrojení, ani finanční pomoc – padne. Náš národ vstoupil do dějin světových jako národ bojující za Boží pravdu. Huse se stal velikým jako vyznavač pravdy. Když ho přátelé jeden za druhým opouštěli, i Páleč ho opustil, Hus pravil: Větší přítel je pravda! Nikoliv nenávist a pomsta. Větší přítel je pravda!

Bud'me spravedlivými ke smyslu našich dějin. President Osvoboditel ve své závěti k národu vyslovil velikou pravdu, že národové se udržují těmi ideami, kterými vznikly. Naše osvobození v roce 1918 má své hluboké kořeny v živé a zdravé tradici husitské a českobratrské. Když národ v roce 1938 přestal žít svým životem, byla mu vnucována tradice svatováclavská. „Ne Caesar, ale Ježíš, toť náš program.“ Náš malý národ může být velikým národem, velikým v pravdě.

V dramatě Ibsenově „Sloupové společnosti“, praví jeden muž ženě: Vy ženy, vy jste pilíře společnosti. Ona mu však odpovídá: „To jsi vyslovil otřesenou pravdu. Duch pravdy a duch svobody, to jsou sloupové společnosti.“ Tohoto ducha pravdy a svobody máme vnášet do života našeho národa my, českobratrští evangelíci. Nadešla doba, abychom manifestovali slávu živého křesťanství, které se cítí zodpovědným vlastníkem věčných statků božích, evangelia pravdy, jehož celý svět, se svými trhlínami a bédami jest bezvýhradně potřeben a hoden. Budeme-li stát u vědomí této svrchovanosti pravdy Kristovy, jako moci k obrodě světa, splníme tím své poslání v národě.

Hospodine, zavrhl jsi byl nás, roztrhl nás a hněvals se, navrať se zase k nám. Zatrásl jsi byl zemí a roztrhl ji, uzdraviž rozsedliny její, neboť se chvěje. Ukazoval jsi lidu svému tvrdé věci. Ale nyní dal jsi těm, kteříž se tebe bojí, korouhev, aby ji vyzdvihli pro pravdu tvou. Dej námi sílu, abychom ji v příboji doby drželi vysoko, pevně a statečně!

Amen

Informace ze sboru

Akce ve sboru září 2025

3.9.	NM - 18.00 – schůze staršovstva
7.9.	NM – 14.00 -18.00 – zahradní slavnost
20.9.	SSVG – 14.00 Velké Meziříčí
21.9.	NM – 9.00 rodinné bohoslužby a po nich setkání rodičů <u>potencionálních konfirmandů</u> 21.9.
21.9.	Mitrov – 14.00 evangelické bohoslužby
23.9.	NM – 9.30 – kavárnička – Petr Hladík a Daniel Ženatý – cesta Petra a Dana do Asisi
28.9.	NM – 9.00 - bohoslužby se křtem Matyáše Rocha

Bohoslužby v září:

7. září – Daniel Ženatý

14. září – Ondřej Ruml

21. září – Debora Rumlová

28. září – Ondřej Ruml

nejen evangelická sobota
NA CESTĚ

20. září 2025 | 9.00-16.00 Husův dům (U Světlé 24), Velké Meziříčí

pobožnost DEBORA RUMLOVÁ

program pro děti

TOMÁŠ DUFEK - výrobce netradičních hudebních nástrojů
FRANTIŠEK A VĚRA KAMENÍKOVI - pěstouni
EVA VÁŠOVÁ - forenzní psycholožka

koncert BACHTALE APSA

ZAHRADNÍ SLAVNOST

V neděli **7. září 2025**

od 14:00 do 18:00 hodin

**V PARKU U NOVOMĚSTSKÉHO
EVANGELICKÉHO KOSTELA**

14:00 a 15:00 Dobrodruh – vydejte se na cestu amazonským pralesem
Představení na motivy knihy Katariny Rundell v provedení dětského divadelního souboru vedeného Markétou Nečasovou Popelovou. V evangelickém kostele.

16:00 Čtení ve čtecím domečku

17:00 Koncert Spark & Harmony (Ondřej Jiskra – trombon, Daniel Jun – klavír)
Zazní pestrá syntéza skladeb a písní v ojedinělých úpravách pro trombon a klavír především v žánrech jazz, pop a filmová hudba, ale nejen (L. Armstrong, G. Gershwin, L. Bernstein, Adele a další). Koncert v evangelickém kostele s pozitivní atmosférou, misty průvodním slovem a drobnými vizuálními efekty.

V průběhu celého odpoledne

Káva, čaj, nápoje a něco dobrého k nim, možnost posedět a popovídat si.

Výstava fotografií Vojty Zikmunda

Program pro děti: Domácí hospic Vysočina – Cesta za pokladem

Výtěžek akce podpoří Domácí hospic Vysočina.

Srdečně všechny zveme.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Do příspěvků není obsahově zasahováno. Názory autorů příspěvků nejsou vždy totožné s názory redakce nebo Farního sboru ČCE v Novém Město na Moravě. Za obsah jednotlivých příspěvků odpovídají jejich autoři.

©Zprávy a ohlasy

Měsíčník novoměstského sboru ČCE

Pro vnitřní potřebu vydává:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické

Křenkova 151

592 31 Nové Město na Moravě

tel. 566 616 244, IČ 43378854

e-mail: nmm@evangnet.cz

Číslo sborového účtu: 253070437/0600

K tisku připravil Slávek Žilka – e-mail: slavek.zilka@atlas.cz